

В. Когато дойдохте въ Тулча, отъ тамъ въ село Хаджиларъ, Баба-дагъ и Башъ-чешме, кои отъ християнитѣ ви подпомогнаха?

О. — Ние гостувахме въ ханища и кръчми. Християнитѣ, чиито имена споменахъ преди ни показваха пжтя и ни даваха пари.

В. — Знаеха ли тѣ, че вие минавате отсамъ за дѣлото на Царството.

О. — Знаеха. Ако да не знаеха нѣмаше да ни показватъ пжтя и да ни даватъ пари.

В. — Отъ долу, миналата година, кои още минаха отсамъ по тая работа и колко души бѣха?

О. — Чувахъ за минаването на още други. И за минаването имъ съ коне за Балкана, обаче, кои сж били, незная.

В. — Сега, кога дойде ти въ Русе имаше ли тезкере?

О. — Дойдохъ преди месецъ и половина. Тезкере взехъ отъ Хърсово; съ него дойдохъ.

В. — Ходишъ отъ миналата година: кжде ходи сега месецъ и половина и каква работа хвана?

О. — Въ Таплкьой, между Хърсово и Баба-дагъ работихъ градинарство у Стоянь. Понеже разбрахъ, че не ще мога да получа платата си, напуснахъ и станахъ слуга въ кръчмата на Георги, зетъ на русенеца Никола Козма който се занимава тамъ въ Тапалъ-кьой съ кръчмарство. После дойдохъ тука.